

Problematika ochrany proti nesprávnému postupu zadavatele je pouze součástí daleko širší oblasti, která se souhrnně označuje jako právo zadávání veřejných zakázek nebo někdy jen veřejné zakázky (tento termín je však legálním pojmem a proto je toto jeho širší pojetí poněkud zavádějící). Odborná veřejnost se shoduje v tom, že právo veřejných zakázek je součástí obchodního práva, tedy práva soukromého. Nelze však nevidět, že obsahuje i podstatné prvky veřejnoprávní (správněprávní). Vždyť právě postup zadavatele je v zadávacím řízení nejpodstatnějším prvkem, který určuje formu zadávacího řízení a jeho charakter. A zadavatel je ve většině případů subjektem veřejného práva, byť vztah mezi zadavatelem a dodavatelem (popř. uchazečem) je spíše soukromoprávní povahy. Právo veřejných zakázek má i svoji čistě procesní stránku. Přesto, že zadávací řízení je procesním postupem sui generis, mám na mysli spíše úpravu řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“), která má typické prvky správního řízení. Procesním právem veřejných zakázek (zdůrazňuji, že se jedná o pomocný termín, který nemá oporu v zákoně) tedy pro určitou přehlednost můžeme chápat normy upravující řízení před ÚOHS v oblasti veřejných zakázek. Právě tato stránka práva veřejných zakázek je meritem následující práce.